

[Henry Christensen.]

interesser i det store land, interesser, som statsministeren egentlig selv ville devaluere noget, måske alligevel får en meget stor indflydelse og derved rammer danske interesser nok så hårdt.

Det kan nok ske, at den erfaring kan være belærende med henblik på andre af de debatter, der løber i øjeblikket i Danmark, netop ud fra tanken om, at når et lille land skal være med til at træffe aftaler, er det vigtigt, at der er et grundlag, der sikrer, at balancen er i orden.

Tilbage er nogle andre spørgsmål. Der er f. eks. i meget høj grad spørgsmålet om erstatningsproblemerne. Men hvis debatten fører til, hvad jeg forstår på forespørgeren og på andre, at man kan enes om nedsættelse af et udvalg, vil jeg nøjes med om dette at sige, at selvfølgelig er det under alle omstændigheder vigtigt, at man får problemet løst tilfredsstillende, og at det nok er rigtigt, at det drøftes i det udvalg, der skal nedsættes, hvor man kan få de nødvendige oplysninger fra regeringen.

Der er et spørgsmål, som jeg synes trænger til belysning; det er et spørgsmål, som selvfølgelig kan besvares i udvalget, men måske nok bør klares her under debatten, og som også andre har været inde på: i hvilket omfang har enten før eller i hvert fald nu danske fiskeriorganisationer og det færøske lagting været inddraget i forbindelse med den aftale, der er truffet? Også det har jo relation til den lovtækt, der er, og vel er det et problem i høj grad for bornholmske fiskere, men det er det faktisk også for færøske fiskere, forholdsvis måske ikke mindre. Derfor vil jeg gerne have spørgsmålet besvaret, herunder også i hvilket omfang det færøske lagting har kunnet være inddraget, inden aftalen er truffet, i en sådan grad, at den danske regering er bundet deraf.

Erik Hansen: Da debatten startede foranlediget af det for mange overraskende resultat, at der kom en ændring i forhold til tidligere af vores muligheder for at fange laks i

Atlanten, stammede vore oplysninger stort set fra få, spredte avismeddelelser og det, der er udsendt fra udenrigsministeriet. Derfor tror jeg, at vi, som tidligere havde beskæftiget os med disse problemer, forstod, at det materiale, man skulle bygge sin viden op på, og supplere den med, måtte hentes i referaterne fra spørgsmålets tidligere behandling her i tinget og i avisudklip.

Da jeg blev udpeget til ordfører i denne sag, henvendte jeg mig — i øvrigt efter samråd med den højtærede fiskeriminister — i fiskeriministeriet, hvor man venligst overlod mig et notat angående lakseproblemerne udarbejdet af fiskeriministeriet i januar måned 1971. Dette notat har jeg hos mig, og jeg fulgte det nøje, da den højtærede fiskeriminister klarlagde en lang række tekniske problemer i forbindelse med laksefiskeriet. Stort set kunne jeg følge notatet fra fiskeriministeriet igennem fiskeriministerens tale. Der ligger deri ikke nogen bebrejdelse fra min side mod fiskeriministeren for, at fiskeriministeriet også delagtiggør os andre i den viden, man ligger inde med, men på et par områder var der nogen uoverensstemmelse. Det drejer sig om den ene af de to internationale fiskerikommissioner, som startede i 1969, og som var nået frem til et kompromis i 1970. Mit notat er ganske i overensstemmelse med fiskeriministerens udtalelse med hensyn til Norgeskysten; dog vil jeg gerne gøre den bemærkning; at når det drejede sig om Nordøstatlanten, altså Norgeskysten, havde man jo dér en baggrund i nogle biologiske undersøgelser, man havde dér en vis ballast at henviser til i form af videnskabelige undersøgelser. Men når det drejede sig om Nordvestatlanten, ligger sagen lidt anderledes. I 1969 blev der fra Canada stillet forslag om totalt forbud mod fiskeri på åbent hav. Dette forslag stemte Danmark og Vesttyskland imod, og det er noteret i materialet, at Sverige på daværende tidspunkt ikke var medlem. Fiskeriministeren oplyser her, at Norge senere kom til, hvilket jeg må forstå således, at Norge også gik imod forslaget.